

Najtrudniejsze będą zdjęcia o dużej głębi ostrości. Przyda się flesz i statyw. Flesz nawet przy dobrym oświetleniu wydobywa z pierwszego planu detale. Nie używamy go z bliska, bo zdjęcie będzie wyglądało jak kiepski fotomontaż. Optymalna odległość to 2,5-4 metry. Użycie flesza nie jest jednak konieczne. Aby wydobyć jak największą ostrość, ustawiamy przesłonę na największy prześwit. I znowu: należy pamiętać o wszystkich detalach, horyzont powinien być poziomy itd.

Ważne, jeśli fotografujemy osoby, powinny one wręcz pozować, tak by dopasować się do nastroju miejsca. Zdjęcia naturalne są ładne, ale dobrze pozowane są o wiele ładniejsze. Można się o tym przekonać, oglądając klasykę polskiej fotografii przyrodniczej – m.in. dzieła wspomnianego Jana Buthaka.

Przed wyruszeniem w teren

Zanim wyruszyście w teren, upewnijcie się, że dobrze zabezpieczyliście filmy przed wilgocią, najlepiej w plastikowych torebkach. Zabierzcie odpowiednią torbę na sprzęt. Postarajcie się o pokrywę na obiektyw – bardzo ważne jest, aby nie uszkodzić szkła. Weźcie miękką szmatkę zwilżoną płynem do czyszczenia okularów (można pożyczyć trochę od babci) i uważajcie, żeby palcami nie zabrudzić obiektywu. To wszystko. Pomyślnych łowów!

Nie ma bata – BÓBR wymiata!

MATEUSZ GOLIANEK EV

Młody wędrownik z Rawskiego Kręgu św. Pawła od Krzyża. Uczeń LO im. M. Skłodowskiej-Curie w Rawie Mazowieckiej.

Ślady działalności bobra widział każdy. Obgryzione, przewracane drzewa, żeremia – tego zwierza nie da się pomylić z żadnym innym. Jest to jednak gatunek, któremu poświęcamy, w moim odczuciu, za mało uwagi. Czas to zmienić!

Amerikanin?

W Polsce występują oba gatunki bobra – europejski i kanadyjski. Niewprawnemu obserwatorowi trudno jest je odróżnić. Gatunek północnoamerykański sprowadzony został w celach hodowlanych do Polski dopiero w XX wieku. Jedna para przedostała się jednak do rzeki Pasłęki i... dzisiaj trudno już określić na jak dużym obszarze spotkać możemy bobra kanadyjskiego. W przeciwieństwie do europejskiego, nie jest on otoczony ochroną gatunkową.

Bóbr europejski		Bóbr kanadyjski	
70-100	Długość ciała (cm)	90-117	
28-38	Długość ogona (cm)	20-25	
7-10	Szerokość ogona (cm)	13-15	
brązowa, a nawet czarna	Barwa	czerwonobrązowa lub czarnobrązowa	
smukła	Budowa	szersza klatka piersiowa	

Tropienie

Siedliska bobra znaleźć nietrudno. Jeżeli koło rzeki widzimy poobgryzane, przewrócone (zawsze w kierunku rzeki) drzewa, to gdzieś w pobliżu znajdziemy też żeremie – tamę zbudowaną przez bobra i zarazem jego mieszkanie. Podczas dnia bobry śpią, więc trudno je zobaczyć. Swoją aktywność – polowanie, rozpoczynają po południu. Później dopiero zajmują się naprawami swoich zapór i rekreacją. Wtedy najłatwiej spotkać bobra. Wraz ze świtem nasze zwierzę znów znika w swym domu.

Bardzo interesujący jest trop bobra. Przednia łapa długości ok. 6 cm z wyraźnie widocznymi pięcioma palcami i tylna – ponad dwukrotnie większa, a między palcami możemy dostrzec ślady błony. Niestety ślady bobra są bardzo rzadkie, bo przeważnie niszczy je ciągnięty po ziemi ogon.

rys. Mateusz Golianek